

Робота містить 42 сторінки, список використаних джерел нараховує 44 джерела, додатки вміщують критерії оцінювання знань учнів; показники сформованості знань, умінь і навичок; дидактичний матеріал, що використовується для різних видів контролю знань учнів 10 класу з географії: □ для підсумкового контролю знань учнів (тести, картки-завдання для письмового опитування), для поточного контролю (зразок індивідуальних різнорівневих географічних диктантів), дидактичний матеріал до попереднього контролю знань учнів.

В роботі розкриті теоретичні та методичні аспекти проблеми контролю і корекції знань учнів при вивченні географії. Охарактеризовано передовий педагогічний досвід вчителів географії в рамках рейтингово-модульної системи навчання, наведено приклади планів-копспектів уроків контролю та корекції знань і вмінь з географії. Об'єктом є процес контролю та корекції знань учнів.

Предмет - контроль та корекція знань учнів на уроках географії. Мета роботи – дослідити методичні особливості контролю та корекції знань учнів на уроках географії

ЗМІСТ

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. Проблема контролю і корекції знань учнів у психолого-педагогічній літературі

1.1. Форми і види контролю знань учнів

1.2. Оцінювання знань учнів

РОЗДІЛ 2. Методичні особливості контролю та корекції знань учнів з географії

2.1. Контроль та корекція знань на уроках географії

2.1.1. Функції та методи контролю знань, особливості критеріїв оцінювання знань, умінь та навичок учнів з географії

2.1.2. Передовий педагогічний досвід вчителів географії з контролю та корекції знань учнів в рамках рейтингово-модульної системи навчання

2.2. Уроки контролю та корекції знань і вмінь з географії

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

ДОДАТКИ

РОЗДІЛ 1. ПРОБЛЕМА КОНТРОЛЮ І КОРЕКЦІЇ ЗНАНЬ УЧНІВ У

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ

1.1. Форми і види контролю знань учнів.

Контроль, або перевірка результатів навчання та корекція знань є обов'язковим компонентом процесу навчання. Вони мають місце на всіх етапах процесу навчання, але особливого значення набувають після вивчення якого-небудь розділу програми і завершення ступеня навчання.

Суть перевірки результатів навчання полягає у виявленні рівня засвоєння знань учнями, який повинен відповідати освітньому стандарту з даної програми, даного предмету.

Проте дидактичне поняття перевірки знань або контролю результатів навчання має значно більший обсяг в сучасній педагогіці. Контроль, перевірка результатів навчання трактується як педагогічна діагностика. [18]

В зарубіжній педагогіці діагностика трактується як процес, в якому здійснюється визначення рівня засвоєння знань, умінь і навичок, також і деяких аспектів розвитку й вихованості, обробка й аналіз отриманих знань, узагальнення та висновки про хід процесу навчання та про просування учнів на наступні сходинки навчання, висновки про ефективність роботи вчителів і всього освітнього закладу.

У вітчизняній педагогіці також мають місце подібні підходи до даного питання. Контроль навчання розглядається, з одного боку, як адміністративно-формальна процедура перевірки роботи вчителя та шкіл, як функція управління, результати якої і слугують для прийняття управлінських рішень. З іншого боку, контроль навчання має вже вказані значення перевірки та оцінки знань учнів вчителем. Термін "педагогічна діагностика" у вітчизняній науці має обмежене використання і застосовується здебільшого до галузі виховання, де означає встановлення та аналіз рівня вихованості, що зближує його з психодіагностикою. [20]

Щодо процесу навчання доцільно використовувати термін "педагогічна діагностика" у вказаному вище значенні. Можна використовувати традиційні у вітчизняній дидактиці терміни: контроль, перевірка, оцінка і облік знань. Контроль навчання як частина дидактичного процесу і дидактична процедура висуває проблеми про функції перевірки та її зміст, види, методи і форми контролю, про вимірювання і, отже, про критерії якості знань, вимірювальні шкали і засоби вимірювання, про успішність навчання і неуспішність учнів.

Найважливішими принципами діагностування і контролю успішності учнів є: об'єктивність, систематичність, наочність (гласність), диференційованість та індивідуальний характер, вимогливість учителя, єдність вимог та ін. [31]

Об'єктивність полягає в науково обґрунтованому змісті навчальних тестів (завдань, запитань), діагностичних процедур, рівному, дружньому ставленню педагога до всіх учнів, точному, адекватному встановленим критеріям оцінюванню знань учнів. Практично об'єктивність контролю знань означає, що виставлені оцінки співпадають незалежно від методів і засобів контролювання і педагогів, що здійснювали діагностування. [41]

Вимога принципу систематичності полягає в необхідності здійснення контролювання на всіх етапах дидактичного процесу - від початкового сприймання знань і до їх практичного використання. Систематичність полягає в тому, що регулярному діагностуванню піддаються всі учні з першого і до останнього дня перебування в навчальному закладі. Шкільний контроль необхідно здійснювати так часто, щоб надійно

МЕТОДИКА КОНТРОЛЮ ТА КОРЕКЦІЇ ЗНАНЬ УЧНІВ З ГЕОГРАФІЇ

Написав Тамила

Понеділок, 29 листопада 2010, 21:11 - Останнє оновлення Четвер, 11 серпня 2011, 21:56

перевірній все те важливе, що необхідно знати і вміти учням. Принцип систематичності вимагає комплексного підходу до здійснення контролю та корекції, при якому різноманітні форми, методи і засоби контролю, перевірки, оцінювання використовуються у тісному взаємозв'язку і єдності, підпорядковуючись одній меті. [15]

Принцип наочності (гласності) полягає в проведенні відкритих випробувань всіх учнів за одними й тими ж критеріями. Рейтинг кожного учня встановлюється в процесі діагностування, має наочний, порівнювальний характер. Принцип гласності означає також оголошення і мотивацію оцінок. Оцінка - це орієнтир, за яким учні визначають еталони вимог до них, а також об'єктивність педагога. Необхідною умовою реалізації принципу є оголошення результатів дидактичних зрізів, обговорення і аналіз їх за участю зацікавлених людей, складання перспективних планів ліквідації прогалин. [21]

Різні учні працюють по-різному, мають неоднакові здібності. Значними відмінностями характеризується і робота вчителів. Все це обумовлює кращі чи гірші результати навчання. Тому повинна бути й більш-менш розгалужена градація оцінок успішності. Іншими словами, потрібно, щоб оцінки були належною мірою диференційовані.

Перевіряти треба знання, уміння і навички кожного учня. При перевірці треба враховувати індивідуальні особливості учнів: їхній темперамент, характер, здібності, нахили, інтереси, потреби, мотиви, особливості психічних функцій - мислення й мови, пам'яті, уваги, уявлення, емоцій, волі.

Вимогливість учителя до оцінювання роботи учня - обов'язкова умова високої якості навчання. Завищення оцінок, оковамилювання - велике зло. Лібералізм учителя неминуче завдає великої шкоди моральному вихованню учнів, породжує несерйозне, байдуже й безвідповідальне ставлення їх до навчання. Учні цінують і люблять вимогливих учителів (які не лише вимагають, а й добре навчають) і, навпаки, не поважають учителів, які ставлять незаслужені оцінки.

Учитель повинен свідомо прагнути до об'єктивної і реальної оцінки виконаної учнем роботи. Крім того, необхідно щоразу пояснювати учням яка, чому і за що оцінка їм виставлена. [41]

За місцем у навчальному процесі розрізняють такі види контролю:

1) попередній, який здійснюється перед вивченням нового матеріалу і передбачає виявлення якості опорних знань, умінь і навичок з метою їх актуалізації і корекції, встановлення необхідних предметних і

...